

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1216 København K

Dato: 9. april 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0497
Dok.: JEE40945

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 208 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 208 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes fremsende de retningslinier, politiet har for at identificere ofre for menneskehandel, både i forhold til seksuel udnyttelse, tvangsarbejde og tiggeri/lommetyveri samt redegøre for, hvorledes man sikrer, at identifikation af mulige ofre baseres på den bredest mulige viden og ikke kun på politiets afhøring.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, som har oplyst følgende:

”Den 4. oktober 2006 udsendte Rigspolitiet en strategi for en styrket politimæssig indsats mod prostitutionens bagmænd. Strategien fastlægger en overordnet ramme for, hvordan indsatsen mod rufferi og kvindehandel kan intensiveres. Strategien er tilgængelig på www.politi.dk.

Som led i operationaliseringen af indsatsen har Rigspolitiet i samarbejde med Rigsadvokaten udarbejdet en vejledning til strategien. Denne vejledning er en – klassificeret – manual, der skal supplere strategien og benyttes som redskab i politikredsene i forbindelse med den konkrete behandling af sager i prostitutionsmiljøet og mod prostitutionens bagmænd.

Vejledningen indeholder en detaljeret gennemgang af de efterforskningsmæssige overvejelser mv., der kan være relevante i forhold til sager mod prostitutionens bagmænd med henblik på, at samtlige politikredse kan få adgang til og nyttiggøre de erfaringer, som hidtidige efterforskninger på området har givet.

Vejledningen indeholder en beskrivelse af det retsgrundlag, der er relevant i forbindelse med efterforskningen af sager mod prostitutionens bagmænd. Vejledningen beskriver de relevante straffelovsbestemmelser, herunder bestemmelserne vedrørende menneskehandel og rufferi, ligesom reglerne vedrørende mellemmandsaktiviteter behandles. Endvidere er der omtale af relevante bestemmelser om menneskesmugling, der kan være af betydning i forbindelse med konkret efterforskning.

Vejledningen indeholder desuden en nærmere beskrivelse af opgavefordelingen mellem Rigspolitiet og politikredsene i forbindelse med indsatsen mod prostitutionens bagmænd.

Herudover indeholder vejledningen en beskrivelse af sagsbehandlingen, hvor der lægges vægt på skånsom behandling af ofre og vidner. Det fremgår bl.a., at politiet som udgangspunkt bør betragte

alle prostituerede kvinder som potentielle ofre for strafbare forhold, og at politiet på den baggrund bør sikre, at kvinder, der træffes i prostitutionsmiljøet, er orienteret om de sociale tilbud, der formidles af relevante myndigheder og organisationer, ligesom politiet bør formidle kontakt mellem kvinden og de relevante myndigheder og organisationer, hvis kvinden giver udtryk for et ønske herom.

Det fremgår endvidere, at det i forbindelse med konkrete politiaktioner bør overvejes at underrette relevante sociale organisationer herom, således at disse får mulighed for at være til stede i forbindelse med de forudgående briefinger om konkrete aktioner, således at de får lejlighed til at fortælle om deres organisationer, det arbejde de udfører, og den kontakt, de har til de prostituerede.

De sociale organisationer bør tillige underrettes om gennemførelsen af aktioner med henblik på at kunne vejlede og rådgive de prostituerede. Antrufne prostituerede bør orienteres om de sociale tilbud, der formidles af bl.a. Reden-STOP Kvindehandel, Pro Vest, Kompetencecenter Prostitution og udvalgte krisecentre. Politiet modtager endvidere i et vist omfang oplysninger fra de nævnte organisationer mv., og disse oplysninger indgår i politiets samlede sagsbehandling på området.

Rigspolitiet har ansat en antropolog, der har til opgave at formidle og lette samarbejdet mellem politiet og de sociale myndigheder og organisationer. Antropologen kan således såvel generelt som i kontroller og i konkrete sager yde bistand og vejledning til politikredsene.

Hvis det vurderes, at den prostituerede er offer for menneskehandel i straffelovens forstand, er der ifølge retsplejelovens § 741 a, stk. 1, mulighed for at beskikke vedkommende en bistandsadvokat. Det fremgår af vejledningen, at politiet forud for den første afhøring og igen i forbindelse med eventuelle efterfølgende afhøringer skal vejlede forurettede om reglerne vedrørende beskikkelse af bistandsadvokat.

Endelig indeholder vejledningen en beskrivelse af den udlændingeretlige behandling af sager, herunder af samarbejdet med Udlændingetjenesten i sager om administrativ udvisning. Der er endvidere en beskrivelse af, at udlændinge, der har været udsat for menneskehandel, herunder i forbindelse med prostitution, skal tilbydes en refleksionsperiode på mellem 30 og 100 dage, der bl.a. skal anvendes til at forberede hjemsendelsen. Tilbuddet formidles af politiet på grundlag af en afgørelse truffet af Udlændingetjenesten om, hvorvidt den pågældende må anses for at være offer for menneskehandel.

Det kan i forlængelse af ovenstående i øvrigt oplyses, at Rigspolitiet til brug for besvarelse af spørgsmålet har indhentet en udtalelse fra Københavns Politi, der har oplyst, at der er fastlagt procedurer

for samarbejdet mellem politiet og de sociale organisationer, og at politiet altid i forbindelse med kontakt til udenlandske prostituerede spørger de pågældende, om de ønsker at tale med en medarbejder fra en social organisation.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Rigspolitiet.

Rigspolitiets strategi for en styrket politimæssig indsats mod prostitutionens bagmænd vedlægges.